

פמ:

עין משפט
גר מצות

א מ"י פ"ח מהלכות
מהלכות אקרוות הלב
ז ופ"ח מהלכות הלב
קקרתנה הלב ד סמך לאין
קלס:
ב ב מ"י פ"ח מהלכות
מהלכות אקרוות הלב
א סמך ד שטופ"ע י"ד פ"י
ס סמך פ"י:
ג א סמך ד הלב ד
טופ"ע ס"ז:
ד מ"י פ"ח הלב א
א סמך פ"י:
ו פ"ח:
ה מ"י פ"ח מהלכות
מהלכות אקרוות הלב
ז ופ"ח כהנא ופ"ח
אין לאן טופ"ע י"ד
ס ד סמך פ"י:
ו מ"י פ"ח הלב א
א ופ"ח הלב א
טופ"ע ס"ז פ"ח סמך
ד:
ז מ"י פ"ח מהלכות
מהלכות הלב א

כסוי הדם פרק ששי חולין

ימי פשיטת אלא לזרץ
תני כולה:
ימבור גיד. ואע"ג דהקן
אה לזין ימבור גיד חיל

שיעורא בעינן ועבודת כוכבים כתותי מכתת
שיעורא הכא כל מה דמכתת מעלי לכסוי:

הדרך עלך כסוי הדם

גִּיד הַנֶּשֶׁה נוֹהַג בְּאֵיזֶן וּבְחוּצָה לְאֵיזֶן
בְּפְנֵי הַבַּיִת וְשֵׁלָא בְּפְנֵי הַבַּיִת בְּחוּלִין
יִבְמֻקְדָּשִׁין וְנוֹהַג בְּכַהֲמָה וּבְחִיָּה בִּירֶךְ
שֶׁל יָמִין וּבִירֶךְ שֶׁל שְׂמָאל וְאִינוּ נוֹהַג בְּעוֹף
מִפְּנֵי שֶׁאֵין לוֹ כַּף ^אוְנוֹהַג בְּשִׁלּוֹל ר' יְהוּדָה
אֹמֵר אֵינוּ נוֹהַג בְּשִׁלּוֹל ^בוְחָלְבוֹ מוֹתֵר וְאֵין
הַמַּבְחִין נֶאֱמָרְךָ. עַל גִּיד הַנֶּשֶׁה דִּבְרֵי רַבִּי
מֵאִיר וְחֻכְמִים אֹמְרִים ^גנֶאֱמָנִין עֲלָיו וְעַל
הַחֹלֵב: ^דמֻקְדָּשִׁין ^הפְּשִׁטִּים מִשּׁוּם
דְּאֻקְדִּישָׁה פֶּקַע לִיה אִיסוּר גִּיד מִיֵּנֶה וְכִי
תִּמָּא ^ויֵשׁ בְּגִידִין בְּנוֹתָן טַעַם וְאִתִּי אִיסוּר
מֻקְדָּשִׁין וְחִיל אִיסוּר גִּיד הָאֵי מֻקְדָּשִׁין
נוֹהַג בְּגִיד מִיבְעִי לִיה אִלָּא קֶסֶר ^זאֵין בְּגִידִין
בְּנוֹתָן טַעַם וּבְמֻקְדָּשִׁין אִיסוּר גִּיד אִיכָא
אִיסוּר מֻקְדָּשִׁין לִיכָא וּסְבֵר תַּנָּא דִּין אֵין
בְּגִידִין בְּנוֹתָן טַעַם ^חוְהִתְנַן יֶרֶךְ שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל
בְּכַהֲנֵי גִיד הַנֶּשֶׁה אִם יֵשׁ כַּהֲנוֹתָן טַעַם הָרִי
זֶה אֲסוּרָה אִלָּא הֵכָא ^טבְּלֹדוֹת קְדִישִׁים עֲסָקִין
וְקֶסֶר נוֹהַג בְּשִׁלּוֹל וְקֶסֶר ^ילֹדוֹת קְדִישִׁים
בְּמַעֲמֵי אֲמֵן הֵן קְדוּשִׁים דְּאִיסוּר גִּיד וְאִיסוּר
מֻקְדָּשִׁין בְּהָרִי הֲרִדִי קָאֵר וְכִי מִצִּית
מֻקְמֶת לֵה בְּשִׁלּוֹל וְהָא מוֹקְדָּנִי סִיפָא
נוֹהַג בְּשִׁלּוֹל מַכְלָל דְּרִישָׁא לָאו בְּשִׁלּוֹל
עֲסָקִין הֵכִי קָאֵמֵר דְּבֵר זֶה מַחְלֻקֶּת דְּרַבִּי
יְהוּדָה וְרַבֵּנן וְכִי מִצִּית אֲמַרְתָּ דִּתְרוּיָהּ
בְּהָרִי הֲרִדִי קָאֵר ^{יא}וְהִתְנַן עַל אֵלּוֹ טוֹמְאוֹת
הַנְּזִיר מְגִלָּה ^{יב}עַל הַמֶּת וְעַל כּוֹיֵת מִן הַמֶּת
וְקָשִׁיא לָן עַל כּוֹיֵת מִן הַמֶּת מְגִלָּה עַל כּוֹלֹ
לֵא כָל שֶׁכֶּן וְאֵמֵר רַבִּי יוֹחָנָן לֹא נִצְרְכָה
הָאֵלָּא לְנַפֵּל שְׂלָא נִקְשְׁרוּ אֲבִרְיוֹ בְּגִידִין
אֶלְמָא

אִסּוּר חַל עַל אִסּוּר אֶלֶף
מִשְׁעָה יִצְרָח בְּמַעַי אִמֵּן
וּשְׁמִיחָה בְּיָצִירַת הָעוֹבֵר
עָסִיקִין. דְּאִי מֵרִישָׁא שְׁמִיעִין
מִ'ק' לְלוּמֵר רִשָּׁא וְדִלֵּי
בְּשִׁלּוּי קִדְּשׁ לִיֹּה אִסּוּר מִ
עֲלִיהּ וְהִדֵּר תַּנּוּ פְּלוּתָא
וְנִיבָּה בְּשִׁלּוּי לֹא דְבִרִי הִבֵּל
סְנוּר מְגַלָּה. וְחִסְרָא וְנִימָל
וְנִימָל וְנִימָל וְנִימָל וְנִימָל
יִפְלוּ: עַל הַמֶּה כ'ר'. אֶבֶל לֹא
מִכִּי בְּפִרְשָׁה (שֶׁס) וְכִי יִמּוֹת
נִתְקַשְׁרוּ אִיבִירֵי בְּגִדִין שֶׁהִרֵּב

[illegible]

דעמער בשמיטת האס אלס
ידי וועגן וויס, לקיט, כחול
הייר לייכל איסור חלל וואו
ח' אל מיקרי שור וועכט
אויס וואמלל פון פיר ממל
די שמעון דפי לעלי:
ירוש נשלל נשטעט ווער
דוקא נשטעט פלייג
אז נשטעט האט אלל מ
קדן קדן גדול (דף ג) גרסי
ן ור' וועגן אפער דאמער
סעין דאמער וואכ גרסי
ן וי אפילו מית נשר וואר
וועגן אל פיראק קמייא
סעין ער פיראק קמייא

נִיד הַנֶּשֶׁת. מוֹקְדֵשִׁין פִּשְׁיָא. כו
 שִׁיבָא אֶחָד לְצוּךְ וּלְנִיד
 וְאִתִּי אִיסוּר מוֹקְדֵשִׁין וְחִיָּא ע"פ
 (לָמַן דָּף ק:) וְאִינוּ נֹסֵב בִּט
 עַל אִיסוּר טוֹמָאָה אִיסוּר מוֹקְדֵשִׁין
 דְּחִמְיָר דְּלִית בְּהוּ כְּדָה אִם אֶכְלוּ
 בְּטוֹמָאָה דְּפִרְשִׁי לָמַן (דָּף טו) חִיל
 טַפִּי לְאִיסוּר נִיד:

אלה קסבר אין בגדים בנותן
שעם. ולא היה יכול
לשקוט והתכן (למשן דף ק:) איז
נאסר בטמאה דאמט אין גיד הנשה
והוא בטמאה דאין איסור גיד חל על
איסור טומאה אלאה דיש בגדין
בג"ט דהוא מני לומר בטמאה
דלמחר דיש שמעון בגמרא (סע דף
אף.) ש' שגדו אסור וצברו מותר
וימה שמקשה רבי יהודה והלא אף
לגמי יעקב נאסר שפי פריך דכיון
ולבני יעקב נאסר אף בטמאה לא
מתסגר לומר דלחרי כן נשנסאור
בטמאה פקע ממנו איסור גיד הנשה
א"י אפילו היה יכול לדקדק משם
דיש בגדין בנותן שעם ויחא ליה
למיפרך מירך שנחשבל בה גיד
הנש ששניה חוס:

[illegible][illegible]

בשליש בן ח' היינו לאחר שנשחטה
בבהמה המקשה (לעול דף עה.) איפליג
אזכור חבל והי' און (ז) איכור גיד
דלדמי (ויקרא ז) חל חבל שור ושכר
לדמשתמע הכידי ללוא כהדי הדדי
היהודים מודה לדמור כי לא נשחטה
מזבן ט' יו לחלון חבל בבהמה אע"פ
השחטת אלא יפא ב' מימה דמור
דמור ונראה דהא נמי גרסין דא"ר
שמואל איש גירסת הספרים דהא
רז טייסא לא נזכרה אלא נחת שאין
יוסאן לא נזכרה פירוש דמור רב
הא נמי יו' והא לא מצינו רב

שיטה מקובצת

ו וְכִי תִמָּא קִסְבֵּי תַנּוּ
 דִּידֵּיךְ שֶׁ בְּיָדֶיךָ בְּנוֹתֵי טַעַם
 וְכִי כֵךְ מִצְאֵתִי בַסְפָּרִי
ז הִידֵּךְ הִילַכְךָ שִׁיעוּרֵיהֶ
 לֹא שִׁיעוּרֵי דַכְתוּתִי
 מִיִּכְתָּה כַּעֲלִי **ח** וְאִנִּי
 דוֹמָה לָכֵךְ כֹּל בֶּשֶׂר גְּבוּהָ
 וְנִצּוֹל קָרִי כֵךְ. הַסִּיד
 וּמַהֲרִיד וְנוֹהֵל בְּשִׁלְלִי וְכִי:
ט אִיסוּר גִּיד הַנֶּשֶׁה נוֹהֵג
 בְּבִחְמָה:

רבינו גרשום

הכא אררבה כל מה
 וסחיטתי שיעורו כי
 כלומר ואצני ולענין
 שפיר ולכלל לא יצא לענין
 ספר עמר עיר הנחת
 כל מה שמנחת שיעוריה
 עליו מלא לנסיו:

פליט צריקא
אצני כאל שכלל עסקי,
 כלומר מה דאמרינן
 ניד תושב נהנה במוקדשין
 דקיים ליה דבהנת קדשים
 דבהני דרדי קאמי. וזה
 נהנה וכל תקשורו אצניו
 בנפול, כלומר דאנו מה
 נגמור אלמא חוין דבשר
 קדים לניד לענא ארום כן
 קדים לניד לענא אצניו
 מוקדשין קדים. וזה חוין
 דאצניו כן קדים וכל
 בשלל מוקדם ליה וזה
 אצניו דניד וזה חוין
 דבהני דרדי קאמי וזה
 מתינין ליה ארבי יהודה
 דקמינו נהנה במהבה וזה
 וכו' וקל דרבי יהודה סבר
 דאצניו נהנה אל אצניו
 דאנו חנא סבר כל
 מוקדשין בחדא כי (כלומר
 סבין לה מיתויה בחדא):

מסורת הש"ס

(א) וְלֵבִי מִנִּי עַד: וְלִקְחָן
ק: (ב) וְיִמִּין חוּסִי לִקְחָן
כס: דִּישׁ וְלִמְנוּסִי עֲלִינִי
(ג) וְלִקְחָן קֶלֶה: (ד) וְלִקְחָן
ט: (ה) וְלִקְחָן מִי
(ו) וְלִקְחָן קֶלֶה: (ז) וְלִמְנוּסִי
כס: (ח) וְלִקְחָן ק: מִי
מִנִּי: (ט) וְלִקְחָן (כ) כס:
וְלִכְסֵּשׁ דִּישׁ: (ל) וְלִקְחָן
כ: (א) וְלִקְחָן כס: (ב) דִּישׁ
שֶׁלֶכֶת (ג) וְיִקְחָן לֵבִי עַד:
(ד) וְלִמְנוּסִי מִינִי לִחֲסֵּשׁ
יִשִּׁי וְיִקְחָן מִינִי לִמְנוּסִי
לִכְסֵּשׁ

הנהגות הב"ח

(א) תוב' ד"ה אם יש וס'
ולפי' הרב ר"י בר"ם
אמי שפיר: (ב) ד"ה טולדות
וסי' וה"ג אין בו איסור:

575 רע"ה

פוליס"א (פולס"א).
הבשר שעל עצם הירך.

מוסף רשמי

הנזיר מגלח. אם
האהיל עליהם נטמא מדר,
דכתיב (במדבר ו) והימים
הראשונים יסלו, ומגלח
ואחר ומוטה דכתיב (שם)
וגלח ראשו כיום טהרתו
וילקח ק"א.

שיאחזנו צידו ויראה לנאן ויכאן
 (א) לילב מפרש במסכת סוכה דף
 ע"א פ"ג הל"ב ארבעה ועודות כוכבים
 י' לשרף כשרוף דמי הלכך באשעורא
 הוא דכחתי מכתת אכל הכא כמה
 דשרף ומיכתת מעלי לכסוי ומשום
 הנאה ליכא דמזנת לאו ליהנות ניחמי:

גִּיד הַנֶּסֶךְ. וּבְמוֹקֵדָשִׁין. לִקְחֹן
(דף 5.) פִּלְגֵי בַּהּ אִירָא לִמְחֹן
דְּאִמֵּר אֲפִילוּ בְּעוֹלָה וְאִירָא לִמִּד
בְּקִדְשֵׁי הַמִּזְבֵּחַ: שְׂאִין לוֹ קָא.
בְּמִרְשָׁא מִפְּרָשׁ אִית לִיה עֲגִילָה:
פִּלְגֵי אִי הִנְכַּרְתָּ מִצִּיבּוֹת עַל הַקּוֹלִית
הַעֲלוּיָהּ קִצִּיב קִצִּיב בְּעִיגוֹל אֲחֵל שִׁיף
אִיֵּו קֵן שְׂבַחְרָה שַׁע הַקּוֹלִית בְּרוּחַ
הַבַּיִת וְאִיֵּו דְּרֹמֵם (לף 13.) קָא. שַׁע
גִּיד הַדֶּקֶ: דְּוֹמֵם בְּשִׁלִּין. קֵן מִשְׁעָה
חֵי הַנֶּמְאָה בְּנֵהֶמָּה: וְחִלְבּוֹ. שֶׁל שִׁלִּי
מִתּוֹתֵר: וְאִין עֲבָחִים נִמְלִים. וְיִמֵּר
וְיִמְרִיֵּו מִתּוֹתֵר עֲבָחִים רִיבָּה רִיבָּה

למטה (אחרי: **במ'** איסור גיר.
 (ד) טוג בזהמה משה שטגר: ים
 בגירין בנותן טעם. בשש' ואשמעין
 זאי תנא דהאורי' דא' הגשה של
 מושקעין לוקא תחיל אדם מאס
 שאליו עז הוא המורה חייבה עליו
 ואחת מאס מוקדשין שיש בו טעם
 ובהוה מן המוקדשין ושמעין מיה
 תרתי חזר דל בגירין בנותן טעם
 וזולא מוקדשין כל על איסורין ולאסורין
 ממאן דאמר בהאי פירקא (לקמן ט:)
 אין בגירין בנותן טעם: אי"ב הכי
 איבעי ליה למחמי מוקדשין ובהוה
 בגירין: בנותן טעם. ואשמעין זאי תנא דאורי'
 בגירין בנותן טעם ויכי קאמר חזקן
 גיד הגשה לבדו טוג במוקדשין אבל
 איסור מוקדשין אין בו: א"ס י"ב בו
 בנותן טעם. שערו כחמים בששים
 בנותן טעם: כחמים: בולדות קדשים.
 בזהמה שלמים שילדו ואשמעין תנא
 דמתניין דלא חימא איסור מיקדשין
 קדים וגיד אינו נזהר בשללי יד מני
 זאי חזר דל א"ב יד מני עולה א"ב

וְיִרְוּהוּ חֵמְלִי דַקְסָר וְלֹדֹת קִדְשֵׁי
 קִדְשֵׁי וְגַד הַנֶּשֶׁה וְהַגָּבִיל בְּשִׁילִי
 שֶׁהֵם: מַלְלֵי דְרִישָׁא לֹא בְשִׁילִי
 וְהַגָּבִיל בְּשִׁילִי כִּיפֵא לָמָּה לִּיה הַתַּמְתִּינִי
 שְׁמַעֲיִן דְּהַבֵּס דְּהָא אִין וְהַגָּבִיל
 וְהָא אִין חֵמְלִי חֵמְלִי חֵמְלִי חֵמְלִי
 שְׁמַעֲיִן דְּדִבֵּר זֶה שְׁהִמְשִׁיעֻת חֲתָלָה
 חֲתָלָה מִחֲתָלָה רַבִּי יִיְהוּדָה וְרַבִּי
 שְׁמַעֲיִן מִקָּאֵם מִיּוֹדוֹת קוֹמֵר כֹּל
 הַדְּמָכִי (מִדְּבָרִי) וְיִיְהוּדָה הַנֶּאֱשָׁרִים
 שֶׁאֵל טוֹמָאוֹת כְּגוֹן נִגְלָה וְשָׂרָא דְמַת
 מֵעֵלִי: לְנַפְשָׁא שְׂכוּרֵי קִיָּם וְעִידִין לֹא
 יִבְרִיחוּ נֹזְרִים וְעִידִין אִין עֵלִי כֹחַ בְּשָׂר:
 אֲלֵמָּה

אסור גיד בשליל ומיהו קשה בדפוס
 ח' חי שמעך לנביל עמא אין זו
 ד' דרוקא אסור חל' אין זו משום
 י' יחא ל' למיפך מחמיתין דמיו
 דאסור טומאה קדים ו"ל דהמ"ל
 א"א טב"א דרש"א ב' מיהא מבי
 רבי יהודה ורצנן ואלא א"ר א"ר
 טמא המקלס (נס יד סג) דלגל חלב
 טמא תכלול: ואמר רבי יוחנן א"א
 שמע דרבי יוחנן לא אמר אהיא
 אלו טמא'א בזהל המט ב' ורבינו
 י' מבלה על כולו לא כל שכן אמר
 על כולו לא כל שכן ומשי דמחר
 אבינו עדין מסתמא אין עליו כית
 ינייטא אסמך מילמא דרבי יוחנן:
 אלהא